

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/253/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115201384
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8115201384.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom Garbiarska 2, Košice, IČO: 31 690 904, právne zast. JUDr. Gabrielom Gulbišom, advokátom, Moyzesova 38, Košice, proti žalovanej: PaedDr. C. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. X, D., právne zast. JUDr. Petrom Rakom, advokátom, Masarykova 13, Prešov, o zaplatenie 51,45 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 16C 22/2015-30 zo dňa 06.05.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania.

Náhradu trov odvolacieho konania žalovanej nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením prvostupňový súd konanie zastavil. Rozhodol, že žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 59,98 eur na účet právneho zástupcu žalovanej do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa domáhal od žalovanej úhrady sumy 51,45 eur s príslušenstvom a úhradu trov konania. Podaním doručeným súdu dňa 20.4.2015 žalobca vzal žalobu späť, žiadal konanie zastaviť. Trovy si neuplatnil. Prvostupňový súd podľa § 96 O.s.p. konanie zastavil.

Prvostupňový súd rešpektoval dispozičné právo žalobcu. Prípadný nesúhlas žalovaného so späťvzatím návrhu by bol neúčinný, pretože došlo k späťvzatíu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie vo veci samej.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p. s tým, že vychádzal z prvej vety citovaného zákonného ustanovenia. Žalobca zobrať žalobný návrh v celom rozsahu späť, žiadal konanie zastaviť, čím procesne zaviniť zastavenie konania, preto je povinný uhradiť jeho trovy.

Prvostupňový súd priznal žalovanej právo na náhradu trov právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/, c/, § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za prevzatie a prípravu zastúpenia 16,60 eur, za písomné podanie vo veci samej 16,60 eur, ďalej za režijný paušál 2x po 8,39 eur (pre rok 2015), spolu 16,78 eur a 20 % DPH vo výške 10 eur, teda spolu trovy právneho zastúpenia 59,98 eur.

O povinnosti uhradiť tieto trovy právnenému zástupcovi žalovanej rozhodol s poukazom na ust. § 149 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania zrušil, alebo aby rozhodol o nepriznaní trov konania odporkyňi.

Namietal, že k späťvzatiu návrhu došlo skôr, než sa začalo pojednávanie vo veci samej, preto v danom prípade nie je dôvod na aplikáciu ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ale na ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., ktoré mal prvostupňový súd vo veci aplikovať navyše, keď právnenému zástupcovi odporkyne vôbec nevznikli žiadne trovy a boli protistranou umelo vyčíslené.

Namietal, že prvostupňový súd nemal odporcovi priznať nárok na úhradu trov právneho zastúpenia za úkony príprava a prevzatie, pretože právny zástupca odporkyne už bol oboznámený s obsahom spisu, keďže tomuto konaniu predchádzalo konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktoré bolo vedené Okresným súdom Prešov pod č.k. 12C 169/2013, v ktorom právny zástupca zastupoval odporkyňu v procesnom postavení navrhovateľky.

Nie je možné, aby mu prináležali aj trovy právneho zastúpenia za písomné podanie vo veci samej, pretože navrhovateľovi takéto podanie doručené nebolo. Vzhľadom na to, že bola porušená zásada kontradiktórnosti konania a rovnosti účastníkov konania, tento úkon nemôže mať charakter vyjadrenia vo veci samej a preto tu ani nevznikli trovy konania, ktoré je potrebné uhradiť zástupcovi odporcu.

Namietal prekvapivosť rozhodnutia prvostupňového súdu, keď Okresný súd Prešov v obdobných veciach rozhoduje tak, že náhradu trov účastníkom konania nepriznáva.

Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania, vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ust. § 214 O.s.p., riadil sa zásadami uvedenými v ust. § 212 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Z obsahu spisu súdu prvého stupňa vyplýva, že Arbitrážny súd v Košiciach vydal na návrh žalobcu Rapid life životná poisťovňa, a.s. rozhodcovský rozsudok pod sp. zn. 3C 1837/2012 dňa 19.1.2012. Keďže žalovaná z arbitrážneho konania PaedDr. C. G. s uvedeným arbitrážnym rozsudkom nesúhlasila, podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní sa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný v jej neprospech. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 12C 169/2013-117 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 12C 169/2013-165 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 17Co 209/2014-188 zo dňa 13.11.2014 bolo právoplatne rozhodnuté o tom, že tento rozhodcovský rozsudok sa zrušuje a odkladá sa vykonateľnosť tohto rozhodcovského rozsudku.

Toto konanie bolo právoplatne ukončené dňa 18.12.2014, ku ktorému dátumu bol tento rozhodcovský rozsudok zrušený. Toto konanie sa stalo právoplatné a dosiahol sa účel návrhu na začatie konania, a to zrušenie rozhodcovského rozsudku.

V konaní Okresného súdu Prešov 12C 169/2013 ostáva vzhľadom na výroky rozsudku prvostupňového súdu, rozhodnúť už len o trovách konania v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 43 zákona o rozhodcovskom konaní po zrušení rozhodcovského rozsudku ex lege nastupuje konanie všeobecného súdu v rozsahu, ako bol určený v žalobe podľa § 15 zákona o rozhodcovskom konaní, kedy o tejto žalobe nerozhoduje už rozhodcovský súd, ale všeobecný súd, kde postavenie účastníkov konania zo žaloby ostáva nezmenené. Rozhodcovská zmluva je bezpredmetná a o uplatnenom návrhu v rozhodcovskom konaní rozhodne sa v novom občianskom súdnom konaní. Ide teda o konanie vo veci samej o uplatnenom nároku pôvodného žalobcu v rozhodcovskom konaní, kedy v občianskom súdnom konaní procesné postavenie účastníkov konania zo žaloby je nezmenené. Teda ex lege pokračuje konanie o žalobe žalobcu, kde žalobca podľa O.s.p. má všetky dispozičné oprávnenia so žalobou tak, ako to vyplýva z procesných predpisov. Zároveň však, vzhľadom na to, že sa používa na konanie pred všeobecným súdom Občiansky súdny poriadok, nesie aj zodpovednosť za vznik trov konania v konaní o jeho uplatnenom nároku.

Keďže v prejednávanej veci po zrušení rozhodcovského rozsudku ex lege začalo konanie o žalobe pred občianskoprávnym súdom, ktorá žaloba v rámci rozhodcovského konania bola žalovanej doručená, žalovaná mala túto žalobu k dispozícii a na výzvu prvostupňového súdu sa k tejto žalobe podľa procesných predpisov platiacich v občiansko-súdnom konaní mala právo vyjadriť a zároveň mala právo navrhnúť aj dôkazy, ktoré sa týkali uplatneného nároku žalobcu v žalobe. Keďže žalovaná pre konanie o žalobe žalobcu Rapid life životná poisťovňa, a.s. Košice si zvolila, na rozdiel od rozhodcovského rozsudku, kedy v konaní o žalobe nemala právneho zástupcu, právneho zástupcu, ktorého plná moc sa nachádza na čl. 24 súdneho spisu, tento právny zástupca ju náležitým spôsobom zastupoval a na výzvu súdu dňa 15.04.2015 doručil prvostupňovému súdu vyjadrenie k žalobe žalobcu, ktorú podal ešte v rámci rozhodcovského konania. Skôr, než prvostupňový súd sa začal týmto vyjadrením zaoberať, dňa 20.04.2015 žalobca zobral svoju žalobu pôvodne podanú v rozhodcovskom konaní späť. Preto prvostupňový súd správne konanie zastavil podľa § 96 O.s.p. a rozhodol o trovách konania.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že v zásade sa o trovách konania pri späťvzátí návrhu a pri zastavení konania rozhoduje podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., kde platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Z tohto zákonného ustanovenia platia dve výnimky a to prvá výnimka je, že ak niektorý z účastníkov zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, je povinný nahradiť jeho trovy. Zavinenie zastavenia konania sa vyhodnocuje na strane žalobcu, ale aj na strane žalovanej.

Ďalšia výnimka je uvedená v ust. § 146 ods. 2 veta druhá, podľa ktorého ak pre správanie odporcu je vzatý návrh na začatie konania späť.

V tejto veci odvolací súd zistil zhodne tak, ako to uviedol prvostupňový súd, že je potrebné aplikovať ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., pretože navrhovateľ zobral návrh na začatie konania späť, ktorý návrh na začatie konania podal ešte v rámci rozhodcovského konania po tom, čo súd ex lege pokračoval v konaní po zrušení rozhodcovského rozsudku podľa § 40 zákona o rozhodcovskom konaní (§ 43 zákona o rozhodcovskom konaní). Teda o návrhu žalobcu už prebehlo jednak rozhodcovské konanie, ktorému sa musela žalovaná brániť podaním žaloby, a navyše v tomto konaní žalobca neuviedol dôvod späťvzatia žaloby. Návrh na začatie konania zobral späť z dôvodov, ktoré nie je možné prisúdiť na ťarchu žalovanej (druhá veta ust. § 146 ods. 2 O.s.p.), a preto z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania. Preto prvostupňový súd správne vyhodnotil zodpovednosť žalobcu za vznik trov žalovanej, ktorá si trovy konania riadne vo vyjadrení vo veci samej uplatnila.

Odvolací súd ďalej skúmal, či námietka účelnosti priznaných trov konania žalovanej je dôvodná vo vzťahu k obom úkonom žalovanej.

Odvolací súd zistil zhodne tak, ako to uviedol aj prvostupňový súd, že oba uplatnené úkony sú vykonané účelne. V tejto veci ide o samostatné konanie o žalobe žalobcu (teda konanie vyvolané podaním žaloby žalobcom na arbitrážny súd), kde žalobkyňa má právo na právne zastúpenie vyplývajúce z Ústavy, ako aj z procesných predpisov, preto úkon prevzatia a príprava zastúpenia je úkonom, ktoré jej realizáciu tento práva garantuje. Tento úkon je podmienkou na to, aby žalovaná bola správnym zákonným spôsobom zastúpená.

Vyjadrenie vo veci samej, ktoré podala žalovaná dňa 15.4.2015 na prvostupňový súd, je vyjadrením na výzvu prvostupňového súdu k žalobe žalobcu, kde túto možnosť žalovaná nedostala v arbitrážnom konaní, preto aj tento úkon je možné považovať za zákonný a účelný na dosiahnutie účelu výsledku sporu žalovanou.

K tomu bez sporu patrí aj zákonom predpokladaný režijný paušál a DPH, keďže advokát predložil doklad o tom, že je platcom DPH.

Preto odvolací súd napadnutý výrok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako zákonný a správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. s použitím ust. § 142 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní si trovy odvolacieho konania uplatnila žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu. Odvolací súd zistil, že odvolanie žalobcu bolo doručené žalovanej len na vedomie, nebolo od nej vyžadované vyjadrenie k odvolaniu. Aj napriek tomu žalovaná adresovala odvolaciemu súdu vyjadrenie, ktoré v odvolacom konaní považuje odvolací súd za neúčelné, preto jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Žalobca si nárok na náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.